

ikke maa reise bort uden at indsætte et Regent-
skab.

Skjovvel der i Udvalget saaledes har været
deelte Meninger i Henseende til den foreløbige
Lovs grundlovsmaessige Berettigelse, har det
imidlertid paa den anden Side ogsaa af Fleer-
tallet været anerkjendt, at Regjeringen i ethvert
Tilfælde har været af den Formening, at dens
Handlemaade var i god Overensstemmelse med
Grundlovens Forskrifter, og handlet i den
bedste Hensigt, idet den væsentlig har taget i
Betragtning deels Kortvarigheden af Kongens
Fraværelse, deels den hurtige Forbindelse mel-
lem Hans Majestæts midlertidige Opholdssted og
Regjeringens almindelige Sæde, og Fleertallet
agter derfor ligesaalidt som Mindretallet paa no-
gen Maade at gribe forstyrrende ind i de Grin-
dringer, som knytte sig til Hans Majestæts
Fraværelse i vort Naboliges og Broderfolks
Hovedstad, ved nu at foreslaae noget Ansvar
gjort gjældende i Anledning af den oftnævnte
foreløbige Lov.

Ligesom Fleertallet altsaa forsaavidt kom-
mer til samme Resultat som Mindretallet,
saaledes mødes dette paa sin Side med Fleer-
tallet i Erkjendelsen af det lidet Heldige
i ved fremtidige mulige Fraværelser af Hans
Majestæt da at anvende den i hin Lov an-
vendte Fremgangsmaade, der, selv om den
end efter Mindretallets Opfattelse er fuldt lov-
medholdelig, dog ikke er hensigtsmaessig og i
alle Tilfælde stiftet til at foranledige Misty-
ninger og Forviklinger af forskjellig Art.

Denne Udtalelse om Uhenigtsmaessigheden
af den anvendte Fremgangsmaade m. v. er ikke
tiltraadt af et Mindretal (Sager).

Hele Udvalget samstemmer derfor i at ud-
tale Duffet om, at der som snarest og om
mulig ved næste Rigsdagssamling forelæg-
ges en almindelig Lov om Regjeringens Fø-
relse, naar Kongen selv bliver ude af Stand
til at føre denne. Det maa imidlertid efter Fleer-
tallets Mening indrømmes, at en Lov om Re-
gjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyn-
dighed forhaabentlig for lange Tider ikke vil faae

nogen praktisk Betydning, og at der i et saa-
dant Tilfælde maa tages et saadant Hen-
syn til de Personer og de Forhold, som
da ere tilstede, at en almindelig Lov vanskeligt
vilde kunne gives. Derimod vil det være lettere
med de nærværende Forhold for Die at give
en i alt Fald for længere Tid fyldestgjørende
Lov om Regjeringens Førelse i Tilfælde af
Kongens Sygdom eller Fraværelse. Man
tænker sig herved Muligheden af, at Hans
Majestæt vor nuværende Konge kunde i saa-
danne Tilfælde ligesom ved to tidligere Til-
fælde ønske at overdrage Regjeringens Førelse
til Hans Kongelige Høihed den nuværende
Kronprinds, og naar en Lov bemyndigede
Kongen dertil, vilde vistnok den hyppigste An-
ledning til for saadanne Tilfælde at udgive
midlertidige Love være bortfalden. — Udval-
gets Mindretal (Krabbe og Winther)
er ikke af den Mening, at der skulde være
nogen afgjørende Grund mod i den forventede
organiske Lov at medtage Bestemmelser om Re-
gjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyn-
dighed, idet Tilfældets sandsynlige Fjernhed ikke
er tilstrækkelig til at udelukke Bestemmelser for
dets mulige Indtræden, og Lovene for saadant
Tilfælde neppe bør træffe den almindelige Af-
gjørelse af de personlige Spørgsmaal, som her
skulde berede Vanskelighed, men kun foreskrive
Maaden for deres Afgjørelse i hvert enkelt Til-
fælde. — Udvalget er imidlertid enig om, at
man paa Sagens nuværende Trin maa over-
lade til Regjeringen at gjøre de Forslag, som
maatte vinde Kongens Bifald, og skal derfor
indskrænke sig til at foreslaae Thinget at ved-
tage følgende Dagsorden:

Med Opfordring til Regjeringen om, at
den i Indledningen til den foreløbige Lov
af 20de Juli 1869 anerkjendte Mangel af
en almindelig Lov ifølge Grundlovens § 8
snarest mulig søges afhjulpen ved, at der fore-
lægges Rigsdagen et hertil sigtende Lovforslag,
gaaer Thinget over til Dagsordenen.

Krabbe,
Secretair.

L. C. Larsen,
Formand.

C. B. Nyholm,
Ordfører.

Sager.

Winther.